

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 61/17
Luxemburg, 13 iunie 2017

Hotărârea în cauza C-591/15
The Queen, la cererea: The Gibraltar Betting and Gaming
Association/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Principiul liberei prestări a serviciilor garantat de dreptul Uniunii nu se aplică între Gibraltar și Regatul Unit

Astfel, prestările de servicii furnizate de operatorii stabiliți în Gibraltar unor persoane stabilite în Regatul Unit constituie, din perspectiva dreptului Uniunii, o situație în care toate elementele se limitează la interiorul unui singur stat membru

The Gibraltar Betting and Gaming Association („GBGA”) este o asociație profesională ai cărei membri, stabiliți în principal în Gibraltar, prestează servicii de jocuri de noroc la distanță către clienți din Regatul Unit sau din alte țări.

În 2014, Regatul Unit a adoptat un nou regim fiscal pentru anumite impozite pe jocurile de noroc. Acest nou regim, întemeiat pe principiul „locului de consum”, impune furnizorilor de servicii de jocuri de noroc să achite un impozit pentru serviciile de jocuri de noroc furnizate la distanță jucătorilor stabiliți în Regatul Unit. Regimul fiscal anterior, întemeiat pe principiul „locului de furnizare”, prevedea că numai furnizorii de servicii stabiliți în Regatul Unit trebuiau să plătească impozite pe profitul brut realizat din servicii de jocuri de noroc furnizate clienților din lumea întreagă.

GBGA a contestat acest nou regim fiscal în fața High Court of Justice (England & Wales) [Înalta Curte de Justiție (Anglia și Țara Galilor)], susținând că acest regim este contrar principiului liberei prestări a serviciilor prevăzut la articolul 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În calitate de pârâtă, administrația fiscală britanică arată că GBGA nu se bucură de niciun drept prevăzut de ordinea juridică a Uniunii, dat fiind că prestarea de servicii de către operatori stabiliți în Gibraltar unor persoane stabilite în Regatul Unit nu ține de dreptul Uniunii. În orice caz, noul regim fiscal nu ar putea fi considerat restricție privind libera prestare a serviciilor, întrucât este o măsură aplicabilă fără distincție.

High Court of Justice întreabă Curtea de Justiție dacă, în sensul liberei prestări a serviciilor, Gibraltarul și Regatul Unit trebuie considerate ca făcând parte dintr-un singur stat membru sau dacă, în acest domeniu, Gibraltarul are, din perspectiva dreptului Uniunii, statutul constituțional al unui teritoriu distinct de cel al Regatului Unit, astfel încât prestările de servicii între Gibraltar și Regatul Unit să trebuiască să fie tratate ca fiind schimburi între două state membre.

Curtea amintește mai întâi că dispozițiile tratatelor se aplică teritoriilor europene ale căror relații externe sunt asumate de către un stat membru. **Gibraltarul constituie un teritoriu european ale cărui relații externe sunt asumate de către un stat membru, și anume de Regatul Unit, astfel încât dreptul Uniunii se aplică acestui teritoriu.**

În plus, Curtea arată că Gibraltarul este, în temeiul Actului de aderare din 1972, exclus de la aplicarea actelor Uniunii în anumite domenii ale dreptului Uniunii. Cu toate acestea, aceste excluderi nu se referă la libera prestare a serviciilor. **Prin urmare articolul 56 TFUE se aplică Gibraltarului.**

Apoi, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale, **dispozițiile tratatului în materie de liberă prestare a serviciilor nu își găsesc aplicarea într-o situație în care toate elementele se limitează la interiorul unui singur stat membru.**

Curtea concluzionează că, din perspectiva dreptului Uniunii, **prestările de servicii furnizate de operatori stabiliți în Gibraltar unor persoane stabilite în Regatul Unit constituie o situație în care toate elementele se limitează la interiorul unui singur stat membru.**

Curtea confirmă că **Gibraltarul nu face parte din Regatul Unit.** Ea constată însă că **această împrejurare nu poate fi decisivă pentru a se stabili dacă două teritorii trebuie să fie asimilate unui singur stat membru în scopul aplicabilității dispozițiilor referitoare la libertățile fundamentale.**

Potrivit Curții, **nu există elemente care să permită ca relațiile dintre Gibraltar și Regatul Unit să fie considerate, în scopul articolului 56 TFUE, ca fiind asemănătoare celor care există între două state membre.** A concluziona contrariul ar însemna să se nege legătura recunoscută în dreptul Uniunii între acest teritoriu și acest stat membru. Astfel, Regatul Unit și-a asumat obligații în temeiul tratatelor față de celelalte state membre în ceea ce privește aplicarea și transpunerea dreptului Uniunii pe teritoriul Gibraltarului.

În sfârșit, Curtea confirmă că concluzia la care a ajuns nu aduce atingere nici obiectivului de a asigura funcționarea pieței interne, nici statutului Gibraltarului în dreptul național constituțional sau în dreptul internațional. Ea subliniază că **concluzia sa nu poate fi înțeleasă în sensul că aduce atingere statutului separat și distinct al Gibraltarului.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova 📞 (+352) 4303 3708